

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 656/2025
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Зорана Јанковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Јанковића - адвоката Младена Васића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К.бр.21/24 од 27.11.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 88/2025 од 11.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Јанковића - адвоката Младена Васића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К.бр.21/24 од 27.11.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 88/2025 од 11.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању К.бр.21/24 од 27.11.2024. године окривљени Зоран Јанковић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од седам година у коју му је урачунато време проведено на задржавању и у притвору. Према окривљеном изречена је мера безбедности одузимања предмета и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 88/2025 од 11.03.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и потврђена пресуда Вишег суда у Врању К.бр.21/24 од 27.11.2024. године.

Бранилац окривљеног Зорана Јанковића - адвокат Младен Васић је поднео захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, нашао:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, наведену повреду закона суштински образлаже тако што оспорава исказе сведока АА и ББ, на који начин полемиче са чињеничним утврђењима и оценом доказа датом од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним пресудама наводећи да наведени сведоци, који су радници на царини, а на чијим исказима се заснивају правноснажне пресуде, немају потребних стручних знања да дају оцену о механичким оштећењима на пломбама и камионским сајлама, спојницима и да дају мишљење на који начин је могуће извршити утовар у пломбирани део товарног простора теретног возила.

Како, дакле, бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа дату од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због кога је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног Зорана Јанковића оценио недозвољеним.

Поред наведеног, у захтеву се наводи и да је кључно питање да ли је окривљени знао да се у пломбираном делу товарног простора налази опојна дрога, или то није знао. Нижестепени судови, по ставу браниоца извесност у погледу постојања чињеница које указују да је окривљени имао сазнања да се у товарном простору налази опојна дрога, налазе пре свега у уговору о раду који је окривљени потписао у чијим одредбама је предвиђена обавеза возача да води рачуна о утовару робе. Надаље, у захтеву се наводи да је ради утврђивања кључне чињенице о исправности или неисправности

заштитних пломби, сајли на теретном возилу, суд одредио вештачење, па је вештак навео да се из корпуса доказа ова чињеница не може утврдити, јер сами списи предмета не могу бити довољан извор информација. Поред наведеног, орган кривичног гоњења није обезбедио трагове кривичног дела и предмете који би могли послужити као доказ у поступку, тиме што није сачувао ни један материјални доказ који би могао у поступку дати одговоре на бројна питања, а свакако и на најважније, на основу чега би се могло утврдити да је пломбирани заштитни део на товарном простору оштећен, на који начин би се могло тврдити да је окривљени знао шта се превози у товарном простору.

На овај начин бранилац окривљеног оспорава утвђено чињено стање и оцену доказа дату од стране суда, а која повреда такође не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног Зорана Јанковића и у овом делу оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Јанковића - адвоката Младена Васића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић